

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Dascal Nina xxx, născută la xxx, originară și domiciliată în r-nul xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2016 - 27.12.2018;

Instanță de apel: 29.01.2019 - 03.06.2019;

Instanță de recurs: 28.10.2019 - 26.02.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 27 decembrie 2018, Dascal Nina a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Dascal Nina a fost învinuită că, în anul 2013, aflându-se la domiciliu în s. Țareuca, r-nul Rezina, realizându-și scopul limitării libertății, inclusiv libertatea de circulație a fiicelor sale minore Dascăl Vlada xxx, a.n. xxx și Dascăl Ina xxx, a.n. xxx, a luat certificatul de naștere cu nr. xxx eliberat de OSC Rezina la 04.06.2007 sub nr. 19 pe numele Dascal Vlada, certificatul de naștere cu nr. xxx eliberat de OSC Rezina la 11.06.2010 sub nr.178 pe numele Dascal Ina, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu nr.xxx eliberat de BEDP Rezina la 06.12.2013 pe numele Dascal Vlada xxx și pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu nr. xxx eliberat de BEDP Rezina la 06.12.2013 pe numele Dascal Ina xxx, pe care refuză să le restituie lui Dascal Vladimir Ion, cu care, în baza Hotărârii Judecătoriei Rezina din 11.07.2014 este determinat domiciliul copiilor minori Dascal Vlada și Dascal Ina, cu permisiunea circulației cu copii peste hotarele țării în lipsa acordului în scris a mamei Dascal Nina Ion.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dascal Nina să fie condamnată în baza art.360 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul a 10 000 lei.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, instanța eronat a

indicat în sentința pronunțată că, nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că inculpata a luat și a refuzat de a restitui documentele fiicelor minore și că inculpata ar fi acționat în detrimentul fiicelor minore, fapt combătut prin declarațiile reprezentantului legal al minorelor care a susținut în instanță că s-a adresat de mai multe ori la fosta sa soție Dascal Nina de a restitui actele, dar de fiecare dată primea refuz, iar în anul 2015, luna martie-aprilie fiind necesar să meargă cu copiii la tratament sanatorial în Ucraina, or. Sergheievca, s-a adresat din nou la Dascal Nina de a-i restitui actele copiilor, însă aceasta din nou i-a refuzat. Atunci a fost nevoit să meargă și să facă copiilor alte pașapoarte.

De asemenea, a indicat că faptul refuzului de a restitui actele copiilor, a fost confirmat în instanța de judecată chiar și de inculpată, care a recunoscut faptul că documentele indicate în învinuire, într-adevăr s-au aflat la ea, însă a refuzat să le restituie, deoarece este și ea părinte și are dreptul la ele.

În final, a notat că prima instanță a ignorat argumentele aduse de către acuzare, conform cărora poziția inculpatului și versiunea înaintată în procesul penal reprezintă o modalitate de a se apăra și de a se eschiva de la răspunderea penală. Ca urmare, instanța de judecată apreciind subiectiv probele acumulate și circumstanțele cazului a pronunțat o sentință, care este contrară legii, de aceea ea urmează a fi casată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond la pronunțarea sentinței, a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpatei Nina Borisova (Dascal) în baza art.360 alin.(2) Cod penal.

A reținut că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că inculpata Nina Borisova (Dascal) urmează a fi achitată din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii. Împrejurări care au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, a remarcat că reieșind din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, a concluzionat că apelul procurorului este neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respins.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că, prima instanță a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a concluzionat că fapta Ninei Dascal nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal, aceasta fiind achitată.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatei Dascal Nina, instanța de apel a reținut că, motivele invocate de către acuzare în apelul declarat, precum că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu pot fi reținute de către Colegiul penal, din considerentul că, probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpatei Dascal Nina sau ar combate poziția acesteia, acuzarea de stat nu a prezentat, prima instanță corect a

reținut faptul că nu există careva probe ce ar confirma luarea sau păstrarea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, anume cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.

Astfel, a evidențiat că, în sensul art.2 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Mai mult, potrivit prevederilor art.385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și, respectiv în partea descriptivă a sentinței de condamnare, potrivit art.394 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă nu numai descrierea faptei criminale, dar și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În continuare, cu referire la componentă de infracțiune prevăzută de art.360 alin.(2) Cod Penal, instanța de apel a relatat că, aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin săvârșirea unor acțiuni alternative, și anume în speța dată care presupune că se manifestă prin luarea și păstrarea de către Dascal Nina a certificatelor de naștere și a pașapoartelor copiilor săi Dascal Ina și Dascal Vlada, care prin luare constă în ridicarea, fără drept, a buletinelor de identitate, sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta, iar ce ține de păstrare constă în reținerea buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.

Infracțiunea este formală și se consumă din momentul săvârșirii a tuturor sau cel puțin a unei acțiuni indicate în dispozițiile alin.(2) al art.360 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, de către acuzatorul de stat nu a fost demonstrată această latură a infracțiunii imputate lui Dascal Nina, deoarece dânsa fiind mama copiilor Dascal Ina și Vlada nu este decăzută din drepturile părintești, iar plecarea copiilor în Federația Rusă în perioada 22.12.2013 - 22.12.2016 a dispus de o declarație autenticată notarial de către Dascal Vladimir, care confirmă că își exprimă acordul la ieșirea temporară a copiilor Dascal Vlada și Dascal Ina după hotarele Republicii Moldova, în Federația Rusă, în ospete, pentru perioada respectivă, și astfel nu pot fi reținute criticile acestuia că fosta soție nu-i eliberează actele copiilor.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că ia sau păstrează buletinele de identitate sau alte documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta, și dorește săvârșirea acestor acțiuni. Scopul infracțiunii este de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta dorind săvârșirea acestor acțiuni.

Instanța de apel a reiterat că, nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat, precum că, au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că inculpata a

luat și a refuzat de a restitui documentele fiicelor minore și că inculpata ar fi acționat în detrimentul fiicelor minore și anume declarațiile reprezentantului legal al minorelor care a susținut în instanță că s-a adresat de mai multe ori la fosta sa soție Dascal Nina de a restitui actele, dar de fiecare dată primea refuz, or, prin declarațiile reprezentantului legal al minorelor, din 08.04.2019 depuse în instanța de apel, ultimul a declarat că a plecat anterior peste hotare cu copiii săi și în prezent și-a programat plecarea peste hotare cu copiii minori, fără a arăta că a avut sau sunt careva circumstanțe care iar împiedica.

Totodată, instanța de apel a indicat că, urmează a fi respinsă poziția acuzatorului de stat precum că, refuzul de a restitui actele copiilor, a fost confirmat în instanța de judecată chiar și dacă inculpata a recunoscut faptul că documentele indicate în învinuire, într-adevăr s-au aflat la ea, însă a refuzat să le restituie, deoarece este și ea părinte și are dreptul la ele, or, la înaintarea plângerii de către Dascal Vladimir la 02.06.2016 și pornirea cauzei penale la 01.07.2016, ultimul deja a perfectat și deținea legal acte pe numele copiilor săi, care i-a permis ulterior, în temeiul actelor deținute, plecarea peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu copiii, iar actele copiilor deținute la inculpată și-au pierdut valabilitatea.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a statuat că, declarațiile reprezentantului legal al minorelor, Dascal Vladimir nu relevă faptul păstrării buletinelor de identitate sau a altor documente importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta, iar fapta inculpatei nu poate fi apreciată ca infracțiune.

În plus, instanța de apel nu a reținut nici argumentele invocate de apelant cu privire la faptul că prima instanță nu a apreciat din punct de vedere juridic corect argumentele acuzării, or, prima instanță întemeiat le-a dat o apreciere cuvenită.

Așadar, instanța de apel a considerat că nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatei Dascal Nina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei.

Reieșind din cele expuse, pe marginea apelului procurorului referitor la dezacordul cu achitarea inculpatei Dascal Nina, instanța de ape a subliniat principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și al legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

Mai mult, instanța de apel a evidențiat ca fiind pertinentă în acest sens și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15.02.2007.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a

contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei penal la rejudecare, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or cum se explică faptul că, fiecare din criticile aduse de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului sunt expuse cu o argumentare vagă și selectiv preluate din soluția anterioară pronunțată de către instanța de fond.

Acuzarea consideră că, s-a constatat cert săvârșirea infracțiunii de luare și păstrare a documentelor de către Dascal Nina, în acest sens remarcând că în acțiunile inculpatei sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal.

A indicat că, afirmațiile instanței de apel precum că, nu a fost demonstrată latura obiectivă a infracțiunii imputate lui Dascal Nina, deoarece dânsa fiind mama copiilor Dascal Ina și Vlada nu este decăzută din drepturile părintești, și Dascal Vladimir a afirmat că deja a perfectat duplicatul certificatelor de naștere, sunt absolut nefondate, de vreme ce în baza hotărârii judecătoreiei Rezina din 11.07.2014 a fost determinat domiciliu copiilor minori Dascal Vlada și Dascal Ina cu tata Dascal Vladimir, cu permisiunea circulației cu copii peste hotarele țării în lipsa acordului în scris a mamei Dascal Nina Ion până la majoratul copiilor, iar Dascal Nina păstra documentele importante a copiilor minori și anume pașapoartele cetățeanului Republicii Moldova și certificatele de naștere pe numele Dascal Ina și Vlada doar în scopul limitării libertății de circulație, ignorând toate cerințele de a restitui documentele ce nu îi aparțin.

A notat că, prin declarațiile date de către reprezentantul părții vătămate Dascal Vladimir în cadrul ședinței de judecată și în instanța de apel, se confirmă că inculpata Dascal Nina a păstrat toate documentele pentru ca în urma divorțului pronunțat în anul 2014, Dascal Ina și Vlada să nu aibă posibilitatea să se deplaseze cu tatăl său la tratament sanatorial în Ucraina, or. Sergheievca Federația Rusă, astfel fiind confirmată existența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal.

De asemenea, a enunțat că, prin declarațiile părților vătămate minore Dascal Ina și Vlada date în cadrul urmăririi penale, se confirmă cu certitudine că în primăvara anului 2014, tata lor a dorit să le ducă la sanatoriu, și a cerut de la mama lor pașapoartele, însă ea nu le-a dat.

În aceeași ordine de idei, a evidențiat că inculpata fiind audiată în fața instanței de apel a recunoscut că până n prezent păstrează certificatul de naștere cu nr. xxx eliberat de OSC Rezina la 04.06.2007 sub nr. 19 pe numele Dascal Vlada, certificatul de naștere cu nr, xxx eliberat de OSC Rezina la 11.06.2010 sub nr. 178 pe numele Dascal Ina, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu nr. xxx eliberat de BEDP Rezina la 06.12.2013 pe numele Dascal Vlada xxx și pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu nr.B xxx eliberat de BEDP Rezina la 06.12.2013 pe numele Dascal Ina xxx și nu le va întoarce soțului, numai dacă va fi

o hotărâre judecătorească.

În contextul celor indicate, consideră că se demonstrează cu certitudine culpabilitatea lui Dascal Nina în comiterea infracțiunii incriminate, cu atât mai mult că soții Dascal, se aflau în proces de desfacerea a căsătoriei, relațiile dintre ei erau conflictuale, prin urmare motivul și scopul luării, păstrării documentelor copiilor minori Dascal Ina și Vlada rezultă clar din acțiunile inculpatei - limitarea libertății de circulație a membrilor familiei sale.

A mai expus, că nu poate fi reținut nici faptul că la momitul înaintării plângerii de către Dascal Vladimir la 02.06.2016 și pornirea cauzei penale la 01.07.2016, ultimul deja a perfectat și deținea legal acte pe numele copiilor săi, care i-a permis ulterior, în temeiul actelor deținute, plecarea peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu copii, iar actele copiilor deținute la inculpată și-au pierdut valabilitatea, deoarece aceste circumstanțe nu eliberează persoana de răspunderea penală conform art.360 alin.(2) Cod penal, fiind considerată infracțiune consumată din momentul trecerii pașapoartelor și certificatelor de naștere a copiilor minor Dascal Ina și Valda în stăpânirea lui Dascal Nina.

A susținut că, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or cum se explică faptul că fiecare din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului sunt expuse deficitar în speța dată.

De asemenea, acuzarea a mai constatat, că din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din data de 03.06.2019, rezultă că acuzatorul de stat a înaintat un demers, prin care a solicitat audierea părților vătămate minore Dascal Ina și Vlada, prezența cărora era asigurată la ședința instanței de apel, pentru a relata circumstanțele cazului, care a fost susținut și de reprezentatul părților vătămate Dascal Vladimir, însă instanța de apel, a respins, ca fiind neîntemeiat demersul, invocând niște motive irelevante, lipsind astfel partea acuzării de posibilitatea de a prezenta probe suplimentare, necesare pentru aflarea adevărului și o soluționare justă și obiectivă a cauzei, ce nu poate fi acceptat.

Astfel, opinează că instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de avocat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatei Dascal Nina, acestea fiind apreciate greșit, eronat menținând achitarea acesteia.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de achitare s-au bazat în exclusivitate pe probele părții apărării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a părții acuzării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

De asemenea, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului precum că „prin declarațiile părților vătămate minore Dascal Ina și Vlada date în cadrul urmăririi penale, se confirmă cu certitudine că în primăvara anului 2014, tata lor a dorit să le ducă la sanatoriu, și a cerut de la mama lor pașapoartele, însă ea nu le-a dat”, or, acesta este lipsit de suport probatoriu din punct de vedere al coroborării cu toate probele în ansamblu.

Mai mult, Colegiul penal nu poate reține nici argumentele acuzării precum că, „prin declarațiile date de către reprezentantul părții vătămate Dascal Vladimir în cadrul ședinței de judecată și în instanța de apel, se confirmă că inculpata Dascal Nina a păstrat toate documentele pentru ca în urma divorțului pronunțat în anul 2014, Dascal Ina și Vlada să nu aibă posibilitatea să se deplaseze cu tatăl lor la tratament sanatorial în afara hotarelor Republicii Moldova”, deoarece este parte interesată pe cauză.

Colegiul penal reține justificate argumentele instanței de apel, că Dascal Vladimir a perfectat și deținea legal acte pe numele copiilor săi, care i-au permis ulterior, în temeiul actelor deținute, plecarea peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu copiii, actele copiilor deținute la inculpată și-au pierdut valabilitatea.

Totodată, Colegiul penal accentuează că argumentele procurorului invocate

în cererea de recurs privind modalitatea de apreciere a probelor și întrunirea în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art.360 alin.(2) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin și astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către partea acuzării nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Dasca Nina xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 26 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac